

لەبلاوکراوەکانی سائیتی ئیمان وەن

WWW.IMAN1.COM

بەشی پۆژوو (الصَّوْم)

پۆژوو گرتنی مانگی رەمەزان

(صِيَامُ شَهْرِ رَمَضَانَ)

پۆژوو مانگی رەمەزان^(٤٠٢) گرتنی پێویست (وَأَجِب) ه لە سەر هەموو موسولمانیکی ژیری ، پێ گەیشتووی^(٤٠٣) ، لەش ساغ کە توانای پۆژوو گرتنی هەبێت و لە سەفەردا نەبێت^(٤٠٤) ، بە بینینی مانگی رەمەزان لە لایەن

(٤٠٢) پۆژوو مانگی رەمەزان پایەیهکی گرنگە لە پایەکانی ئیسلام و فەرزیکە لە فەرزەکانی ، خوای گەورە لە سورەتی (البقرة: ١٨٣-١٨٥) دا دەفرمێ: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ... شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ... ﴾ واتە: ئەو ئەوانەى كە باوەرتان هیناوه پۆژووتان لە سەر نووسراوه (فەرز کراوه) هەر وەك چۆن لە سەر ئەوانەى پێش ئیوه نووسرا بوو ، بۆ ئەوەى خۆتان بیاریزن ... ئەو مانگی رەمەزانەى كەوا قورئانی تیدا دابەزیه پێ پێشاندەریك بێت بۆ خەلكى ...

وہ فرموده كهی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كهوا پینغه مبهرى خوا (ﷺ) فرموى: ((بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : ... وَصَوْمُ رَمَضَانَ)) واتە: ئیسلام لە سەر پینچ پایە دامەزراوه ... وه پۆژوو - مانگی - رەمەزان . پروانه (پ ١٠٠)

وہ ئوممەتى ئیسلام هەموو یەكرا (مُجْمَع) ن لە سەر پێویست (وَأَجِب) بوونی پۆژوو مانگی رەمەزان ، وه لە سەر ئەویشی كهوا یه كێكه لە پایەکانی ئیسلام ... وه هەر كه سێك نكۆل (إِنْكَار) ی بكات بى باوەر دهبیته و لە ئیسلام هەلده گه پیتته وه ...

(٤٠٣) له بهر فرموده كهی (عَلِي) (خوای لى رازى بىت) پروانه (پ ١٠١) .

(۴۰۴) له بهر فہرمودہ کہی خوی گہورہ له سورہتی (البقرہ: ۱۸۲) دا کہ دہ فہرمی:
﴿فَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ واتہ: جا ئہ گہر کہ سیکتان
نہ خوش بوو یان له سہ فہردا بوو ، ئہوہ چہند پوٹیکی تر بگریت .
به لام ئہ گہر نہ خوش و (مُسَافِر) بیگرن ئہوہ له سہریان دہ کہ ویت .

موسولمانیکی راستگویی دادپہرہرہوہ ، یان به تہواو بوونی سی (۳۰)
پوٹہی مانگی (شَعْبَان) ئہ گہر کہس مانگی نہدی یان ئاسمان ہہوری بوو ،
وہ بہر دہوام دہ بیٹ له سہر پوٹوو گرتن تا بینینی مانگی (شَوَّال) ، یان تہواو
کردنی سی (۳۰) پوٹہی پرمہزان ئہ گہر مانگ نہ بینرا یان ئاسمان ہہور
بوو^(۴۰۵) ، وہ ئہ گہر له ولاتیک له ولاتانی ئیسلامدا مانگ بینرا ، ئہوہ پوٹوو
گرتن له سہر وولاتانی تریش پیویست (وَأَجِب) دہ بیٹ^(۴۰۶) ، وہ ئہوہ بینینہ
(ثَابِت) دہ بیٹ به شایہتی دانی دوو کہسی موسولمانی دادپہرہرہ^(۴۰۷) ، یان
به شایہتی دانی کہسیک جیئی متمانہ (ثِقَّة) بیٹ^(۴۰۸) .

(۴۰۵) له بهر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لی رازی بیٹ) کہوا پیغہمبہری خوا
ﷺ فہرموی: ((صُومُوا لِرُؤْيَيْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْتِهِ ، فَإِنْ غُمِّيَ عَلَيْكُمُ الشَّهْرُ فَعُدُّوا
ثَلَاثِينَ)) واتہ: پوٹوو بگرن به بینینی - مانگی پرمہزان - وہ واز بینن له پوٹوو گرتن به
بینینی - مانگی شہوال - جا ئہ گہر ہہور بہر مانگی لی گرتن ، ئہوہ سی (۳۰) پوٹو بژمیئن
[رواہ البخاری (۱۹۰۹/۱۱۹/۴) ومسلم (۱۰۸۱/۷۶۲/۲) وهذا لفظه].

(۴۰۶) له بهر فہرمودہ کہی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ) له ہاوہ لانی پیغہمبہری
خواوہ ﷺ کہوا پیغہمبہری خوا فہرموی: ((.. فَإِنْ شَهِدَ شَاهِدَانِ مُسْلِمَانِ فَصُومُوا
وَأَفْطِرُوا)) واتہ: .. جا ئہ گہر دوو شایہتی موسولمان شایہتیان دا - کہ مانگیان بینینہ
- ئہوہ پوٹوو بگرن - ئہ گہر مانگی پرمہزانیان بیننی - ، وہ وازیش له پوٹوو گرتن بینن -
ئہ گہر مانگی شہوالیان بیننی - [رواہ أحمد (۵۰/۲۶۵/۹) والنسائی (۱۳۳/۴) وهو حديث صحيح ، بپوانہ
الإرواء (۹۰۲) صحيح الجامع (۳۸۱۱)].

وه بؤ دلینا بوون له راستی ئەم رایه که را و بۆچونی جه ماوه‌ری زانایانه (جُمهور العلماء) [بپوانه تمام المنه (ل: ۳۹۸)].

(۴۰۷) له بهر فه‌رموده‌که‌ی پیشوو بپوانه (پ ۴۰۶) .

وه فه‌رموده‌ی تریش هه‌یه که هه‌ر ئه‌و واته‌یه ده‌دات .

(۴۰۸) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((تَرَاعَى النَّاسُ الْهَلَالَ ، فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنِّي رَأَيْتُهُ ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِصِيَامِهِ)) واته: خه‌لکی ته‌ماشایان ده‌کرد مانگ - ی په‌مه‌زان - بیینن ، منیش به پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) ووت: من بینومه ، جا پوژوو گرت و فه‌رمانیشی به خه‌لکی کرد پوژوو بگرن [رواه أبو داود (۶/۴۶۸/۲۳۲۵) وهو حدیث صحیح ، بپوانه الإرواء (۹۰۸)].

ئه‌وانه‌ی پوژوو یان له سه‌ر پیویست نییه

(الَّذِينَ لَا تَجِبُ عَلَيْهِمُ الصَّوْمُ)

نه‌خۆش و (مُسَافِرٍ) ، که‌وا ده‌توانن بیگرن و ده‌یشتوانن نه‌یگرن^(۴۰۹) ، جا ئەگه‌ر زیانیان لی نه‌دات و نا‌په‌ه‌تیان نه‌کات باشت وایه بیگرن ، به‌لام ئەگه‌ر نا‌په‌ه‌تی ده‌کردن وزیانی لی ده‌دان ، ئەوه باشت وایه نه‌یگرن^(۴۱۰) ، پاشان به‌ قه‌زا ده‌یگرنه‌وه^(۴۱۱) ، وه هه‌روه‌ها که‌سیک ئەگه‌ر توانای گرتنی نه‌بیئت له بهر پیری بیئت یان له بهر نه‌خۆشیه‌ک که هیوای چاک بوونه‌وه‌ی نه‌بیئت ، ئەوه نایگرن و له جیاتی هه‌موو پوژیک خواردنی که‌م ده‌ستیک ده‌دات^(۴۱۲) ، وه ئافه‌رتی دووگیان (حَامِلَه) و ئافه‌رتی شیر ده‌ریش ئەگه‌ر ترسان له خوایان یان له منداله‌کانیان ئەوه پوژوو ناگرن ، وه له جیاتی هه‌ر پوژیکدا خواردنی که‌م ده‌ستیک ده‌دن وه قه‌زایشیان له سه‌ر نییه^(۴۱۳) ،

(۴۰۹) له بهر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره ﴿ فَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ ، بپوانه (پ ۴۰۴).

(۴۱۰) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((كُنَّا نَعْرُؤُا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي رَمَضَانَ ، فَمِنَّا الصَّائِمُ وَمِنَّا الْمُفْطِرُ ، فَلَا يَجِدُ

الصَّائِمُ عَلَى الْمَفْطَرِ وَلَا الْمَفْطَرُ عَلَى الصَّائِمِ ، يَرُونَ أَنَّ مِنْ وَجَدَ قُوَّةَ فَصَامَ فَإِنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ ، وَيَرُونَ أَنَّ مَنْ وَجَدَ ضَعْفًا فَأَفْطَرَ فَإِنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ)) واتە: لە گەل پیغەمبەری خوادا (ﷺ) غەزەمان دەکرد لە پەمەزانددا ، جا لیمان هەبوو بە پۆژوو دەبوو ، وە لییشمان هەبوو بە پۆژوو نەدەبوو ، جا ئەوانەى بە پۆژوو دەبوون هیچیان نەبوو بەرانبەر بەوانەى بە پۆژوو نەدەبوون ، وە ئەوانەى بە پۆژوو نەدەبوون هیچیان نەبوو بەرانبەر بەوانەى بە پۆژوو دەبوون ، وایان دەبینى هەر کەسێک بە هیزیبیت و توانای هەبیت پۆژوو بگرت چاک وایە پۆژوو بگرت ، وە هەر کەسێکیش لاواز بوو و توانای پۆژوو گرتنى نەبوو ئەو چاک وایە نەبگرت [رواه مسلم (۲/۷۸۷/۱۱۱۶) والترمذی (۲/۷۰۸/۱۰۸)].

(۴۱۱) لە بەر فەرموودە کەى خۆى گەرە: ﴿... فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ بپروانە (پ ۴۰۴)

(۴۱۲) لە بەر فەرموودەى خۆى گەرە کە لە سورەتى (البقره: ۱۸۴) دا کە دەفەرمی: ﴿... وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ...﴾ واتە: ... وە لە سەر ئەوانەى کە توانای - پۆژوو - گرتنیا نیهى - لە جیاتى ئەو - خواردنى کەم دەستیک بدن ... . (عطاء) (پەحمەتى خۆى لى بىت) دەفەرمی: (إِنْ عَبَّاسٌ) م بیست ئەم ئایەتەى دەخویندەو ، جا فەرمووی: ئەم ئایەتە (نَسَخَ) نەبوو ئەو ، ئەمە بۆ ئەو پیرەمێرد و پیرەژنەیه کە ناتوانن پۆژوو بگرن ، جا لە جیاتى هەموو رۆژیک خواردنى کەم دەستیک دەدن [رواه البخاری (۸/۱۷۹/۴۵۰۵)].

(۴۱۳) لە بەر فەرموودە کەى (أَنْتَسُ بْنُ مَالِكِ الْكَعْبِيِّ) (خۆى لى رازى بىت) کەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: ((إِنْ لَمْ يَكُنْ مِنَ الْمَسَافِرِ شَطْرَ الصَّلَاةِ ، وَعَنِ الْحَامِلِ _ أَوْ الْمَرْضِعِ _ الصَّوْمُ)) واتە: بە راستى خۆى گەرە لە سەر (مُسَافِرٍ) رۆژوو و نیوہى نوێژى لاداوه ، وە لە سەر دوو گیان (حَامِلَةٌ) و شیردەرىش پۆژوو هەلگرتو [رواه أبوداود (۲۴۰۸) والنسائی (۴/۱۸۰) وابن ماجه (۱/۱۶۶۷) وغيرهم وهو حديث حسن صحيح ، پروانە المشكاة (۲۰۲۵) وصحيح أبى داود (۲۰۸۳) وصحيح الترمذی (۵۷۵) وصحيح ابن ماجه (۱۳۵۳)].

جا ئەگەر کەسێک بلیت لابردنى پۆژوو لە سەر ئافەرەتى دوو گیان و ئافەرەتى شیردەر وەکو (مُسَافِرٍ) ، چۆن لە سەر ئەو قەزا پێویستە لە سەر ئەوانیش پێویستە ، ئیمەیش دەلیین : ئەم رایە جى خۆى نیهى ، چونکە قورئان کاتیک کە پۆژوو لە سەر (مُسَافِرٍ) لادا پروونى کردووەتەو کە دەبیت بە قەزا بیداتەو ، وە ک دەفەرمی: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ

عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴿٤﴾ ، هه‌روه‌ها کاتیک لایداوه له سه‌رئه‌وانه‌یشی که ناتوان بیگرن ، پوونی کردوه‌ته‌وه که ده‌بیت خواردن له جیاتیدا بدریت ، نه‌ک به‌قه‌زا بیده‌نه‌وه ، وه‌ک ده‌فه‌رمی: ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ ﴾ ، وه‌ دوو گیان و شیرده‌یش ده‌که‌ونه به‌رئه‌مه‌ی دووه‌میان ، وه‌ک (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لئ رازی بیت) له باره‌ی ئایه‌تی ﴿ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ... ﴾ ده‌فه‌رمی: ((كَانَتْ رُحْمَةً لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْمَرْأَةِ الْكَبِيرَةِ وَهُمَا يُطِيقَانِ الصِّيَامَ أَنْ يُفْطِرَا وَيُطْعَمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا وَالْحَبْلَى وَالْمَرْضِعَ إِذَا خَافَتَا)) واته: ئه‌مه پوخسه‌تیک بوو بو پیره‌میرد و پیره‌ژن که ناتوان پوژوو بگرن که‌وا پوژوه‌گرن ، وه‌ له جیاتی هه‌موو پوژوئیکدا خواردن که‌م ده‌ستیک بده‌ن ، وه‌ دوو گیان و شیرده‌یش ئه‌گه‌ر ترسان پوژوو نه‌گرن و خواردن بده‌ن [رواه ابوداود (۲/رقم/۲۳۱۸) و البیهقی (۲۳۰/۴) و ابن جارود (۲۸۱) و غیره‌م و سنده‌ صحیح ، بروانه (صفة صوم النبی ﷺ) لسلیم بن عید الهلالی و علی بن حسن (۸۰ل) الطبعة الثانية].

وه (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (أُمُّ وُلْدٍ) یکی خوئی بینی دوو گیان (حَامِلَه) بوو ، جا پیی فه‌رموو: ((أَنْتِ مِنَ الَّذِينَ لَا يُطِيقُونَ ، عَلَيْكَ الْجَزَاءُ وَلَيْسَ عَلَيْكَ الْقَضَاءُ)) واته: تو له‌وانه‌ی که توانای گرتنیان نییه ، جا (فِدْيَه) ت له‌ سه‌ره ، و قه‌زات له سه‌ر نییه [رواه الدارقطنی (۲۰۷/۱) و صحیح‌سناده بروانه صفة صوم النبی (۸۵ل)].

وه هه‌روه‌ها (نَافِعٍ) ده‌فه‌رمی: پرسیاریان له (إِبْنُ عَمْرٍ) کرد (خوایان لئ رازی بیت) له باره‌ی ئافره‌تی دوو گیانه‌وه ئه‌گه‌ر له مناله‌که‌ی ترسا ، ئه‌ویش فه‌رموو: ((تَفْطِرُ وَتُطْعَمُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا مَدًّا مِنْ حَنْطَةِ)) واته: پوژوو ناگریت و له جیاتی هه‌ر پوژوئیک گوئلیک خواردن گه‌نم به‌ که‌م ده‌ستیک ده‌دات [رواه مالک و البیهقی فی سننه (۲۳۰/۴) من طریق الشافعی و سنده‌ صحیح ، بروانه صفة الصوم النبی ﷺ (ل: ۸۵)].

وه ئافره‌ت ئه‌گه‌ر له هه‌یزدا بوو یان له زه‌یسانیدا بوو نابیت پوژوو بگریت^(۴۱۴) ، به‌لام قه‌زای له سه‌ره^(۴۱۵) ، وه‌ خواردن دانه‌که‌یش ئه‌وه‌یه له جیاتی هه‌ر پوژوئیک ژه‌میک یه‌ک که‌م ده‌ست (مَسْکِينٍ) تیر بکات^(۴۱۶).

(۴۱۴) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لئ رازی بیت) بروانه (پ ۹۴).

(۴۱۵) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لئ رازی بیت) بروانه (پ ۹۸).

(٤١٦) له بهر (أثر) هکه‌ی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) ((أَنَّهُ ضَعُفَ عَنِ الصَّوْمِ عَامًا فَصَنَعَ جِفْنَةً ثَرِيدًا وَدَعَا ثَلَاثِينَ مَسْكِينًا فَأَشْبَعَهُمْ)) واته: سالتیک لاواز بوو نه‌یتوانی رُوژوو بگریت جا یهک (صاع) نانه‌ولای کرد و بانگی سی (٣٠) که م دهستی کرد و تیری کردن [رواه الدارقطنی (١٦/٢٠٧/٢) وهو أثر صحیح الإسناد ، بیروانه الإرواء (٢١/٤)].

پایه‌کانی رُوژوو (أَرْكَانُ الصَّوْمِ)

نیته^(٤١٧) ، و خو گرتنه‌وه له هه‌موو ئه‌و شتانه که رُوژوو ده‌شکینیت ، هه‌ر له ده‌رکه‌وتنی (فَجْر) هوه تا خو ر ئاوا بوون^(٤١٨) .

ئه‌وانه‌ی رُوژوو به‌تال ده‌که‌نه‌وه

(مُبْطَلَاتُ الصَّوْمِ)

خوادن و خوادنه‌وه^(٤١٩) و جیماع کردن^(٤٢٠) به‌قهسته‌وه ،

(٤١٧) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیئت) ، بیروانه (پ٣١) .
 (٤١٨) له بهر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی : (البقره: ١٨٧) دا که ده‌فه‌رمی:
 ﴿.. فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ، وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ، ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ..﴾ واته: جا نیستا - ده‌توانن - بچنه لایانه‌وه وه ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره بوئی نووسیون - بوئی حه‌لال کردن - داوای بکه‌ن ، وه بخون و بخونه‌وه تا سپیایی رُوژوتان له تاریکی شه‌ودا بو پوون ده‌بیته‌وه له به‌ره‌بیاندا ، پاشان رُوژوو کانتان ته‌واو بکه‌ن تا وه‌کو شه‌و - خو ر ئاوا بوون .
 (٤١٩) له بهر ئه‌و ئایه‌ته‌ی پیشوو که باسمان کرد ، بیروانه (پ ٤١٨) ، وه ئه‌گه‌ر به‌قهسته‌وه نه‌بیته‌وه نه‌قه‌زای له سه‌ره و نه‌(كَفَّارَة) یش ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ ، فَلْيَتِمَّ صَوْمَهُ ، فَإِنَّمَا أَطَعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ)) واته: هه‌ر که‌سیک له بیرى چوو که‌وا به رُوژوو ، جا خواردن یان خوادرنه‌وه‌ی خوارد ، ئه‌وه با رُوژوو که‌ی ته‌واو بکات ، چونکه ئه‌وه خوای گه‌وره تیری کردوه و تینویه‌تی شکاندوه [رواه مسلم (١١٥٥/٨٠٩/٢) وهذا لفظه والبخاری (١٩٢٣/١٥٥/٤) وغيرهما].

(۴۲۰) له بهر ئایه‌ته‌که پیشوو بپوانه (پ ۴۱۸) ، وه ئه‌گه‌ر به قه‌سته‌وه جیماع بکات ، ئه‌وه ده‌بی‌ت قه‌زای بکاته‌وه و(کَفَّارَةٌ) بيش بدات ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی: له کاتیکدا که ئی‌مه لای پی‌غه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) دانشتوو بوین پیاویک هاته لای ووتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا تیاچوم ، فه‌رمووی: ((مَا لَكَ ؟)) واته: چیه‌ته ؟ فه‌رمووی: جیماع له گه‌ل ژنه‌که‌مدا کرد و به پوژوویش بووم ، پی‌غه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فه‌رمووی: ((هَلْ تَجِدُ رَقَبَةً تَعْتَقُهَا ؟)) واته: ئایا به‌نده‌یه‌کت هه‌یه ئازادی بکه‌یت؟ ووتی: نه‌ه ، فه‌رمووی: ((فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ؟)) واته: ئه‌ی ده‌توانیت دوو مانگ به سه‌ریه‌که‌وه پوژوو بگرتیت ؟ ووتی: نه‌ه ، فه‌رمووی: ((فَهَلْ تَجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ؟)) واته: ئه‌ی هه‌ته خواردنی شه‌ست که‌م ده‌ست بده‌یت ؟ ووتی: نه‌ه ، (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بی‌ت) فه‌رمووی: جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بئى ده‌نگ بوو ، جا ئی‌مه له‌و حاله‌ته‌دا بووین ، سه‌به‌ته‌یه‌کی خورمایان بو پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هینا ، جا فه‌رمووی: ((أَيْنَ السَّائِلُ ؟)) واته: کوا ئه‌وه‌ی پرسیا‌ری کرد ؟ ئه‌ویش ووتی: منم ، فه‌رمووی: ((خُذْ هَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ)) واته: ئه‌مه ببه‌و برۆ بیبه‌خشه ، جا پیاوه‌که ووتی: ئایا به سه‌ر له خۆم هه‌ژار تردا ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ی خوا ؟ ده‌به‌خوا له نیوان هه‌ردوو (حَرَّة) هکه‌ی (مَدِينَةَ) دا مالیک نیبه له مالى من هه‌ژارتر بی‌ت ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌که‌نی تا دگانه‌کانی ده‌رکه‌وت ، پاشان فه‌رمووی: ((أَطْعَمَهُ أَهْلَكَ)) واته: برۆ بی‌ده به که‌س و کارى خۆت با بیخۆن [رواه البخاری (۴/۱۶۳/۱۹۳۶) و مسلم (۲/۷۸۱/۱۱۱۱) و غیرهما ، وه له روایه‌تی أبو داود (۲/۷۸۶/۳۲۹۳) و ابن ماجه (۱/۵۳۴/۱۶۷۱) : پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به پیاوه‌که‌ی ووت : ((وَصُمُّ يَوْمًا مَكَانَهُ)) واته: وه پوژۆیک له جیاتی بگی‌په‌وه . وه‌ی روایه صحیحه ، بپوانه الإرواء (۴/۹۰-۹۳ و ۹۴) و صحیح ابن ماجه (۱۳۵۶) .

(حَرَّة) : زه‌وییه‌کی نزمه له (مَدِينَةَ) دا به‌رده‌کانی ره‌شه ، ده‌لیت سوتاوه .

وه‌هه‌یزو زه‌یسانی^(۴۲۱) ، وه‌خو‌پرشانه‌وه^(۴۲۲) .

ئه‌وه‌ی سونه‌ته‌ پوژوو‌ان بیکات

(**أَدَابُ الصِّيَامِ**)

(٤٢١) ئه‌گه‌ر له کۆتایی پۆژه‌که‌شدا بی‌ت له به‌ر یه‌کپرای (جَمَاع)ی زانایان له سه‌ری ، بپوانه [فقه السنة (٣٩٣/١)].

(٤٢٢) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((مَنْ دَرَعَهُ الْقِيءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قِضَاءٌ ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ))
واته: هه‌ر که‌سێک پشانه‌وه زۆری بۆ هینا و به‌پۆژوو بوو ئه‌وه قه‌زای له سه‌ر نییه ، وه ئه‌گه‌ر خۆی خۆی بریشینیته‌وه ئه‌وه با قه‌زای بکاته‌وه [رواه أبو داود (٢٣٨٠/٧٧٦/٢) والترمذی (٧٢٠/٩٨/٣) وابن ماجه (١٦٧٦/٥٣٦/١) وغيرهم وهو حديث صحيح ، بپوانه الإرواء (٩٢٠) وصحيح الجامع (٦٢٤٣)].

(٤٢٣) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: ((تَسَحَّرْنَا مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ ، قَالَ أَنَسُ: قُلْتُ: كَمْ كَانَ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالسُّحُورِ؟ قَالَ: قَدْرُ خَمْسِينَ آيَةً)) واته: له گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) پارشیومان کرد ، پاشان هه‌لسا بۆ نوێژ - نوێژی به‌یانی - ، (أَنَسُ) (خوای لێ رازی بی‌ت) فه‌رموی: منیش پیم ووت: ماوه‌ی نیوان بانگ و پارشیوه‌که چه‌ندێک بوو ؟ فه‌رموی: به ئه‌ندازه‌ی خۆیندنه‌وه‌ی په‌نجا (٥٠) ئایه‌ت بوو [رواه البخاری (١٩٢١/١٣٨/٤) ومسلم (١٠٩٧/٧٧١/٢) وغيرهما].

تییینی:

وه ئه‌گه‌ر ده‌نگی بانگی بیست و خواردن یان خواردنه‌وه‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو ، ئه‌وه ده‌توانیت لێی بخوات و بخواته‌وه ، له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: ((إِذَا سَمِعَ أَحَدُكُمْ النَّدَاءَ وَالْإِنَاءَ عَلَى يَدِهِ فَلَا يَضَعُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ)) واته: ئه‌گه‌ر یه‌کیکتان ده‌نگی بانگی بیست و په‌رداخه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه بوو ، ئه‌وه با دای نه‌نات تا پێویستی خۆی لێ به‌جێ ده‌هینیت [رواه أبو داود (٢٣٥٠/٢/رقم) والحاكم (٤٢٦/١) وهو حديث صحيح ، بپوانه المشكاة (١٩٨٨) السلسلة الصحيحة (١٣٩٤) وصحيح الجامع (٦٠٧)].

وه‌گه‌ر ته‌وه له کار و گوفتاری خراب و بئێ سوود^(٤٢٤) ، و زیاتر کۆشش کردن له په‌رستن و قورئان خۆیندندا^(٤٢٥) ، و په‌له کردن له شکاندنیدا پاش خۆر ئاوا بوون^(٤٢٦) ،

(٤٢٤) له بهر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الزُّورِ وَالْعَمَلَ بِهِ ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ)) واته: هەر که‌سیک واز نه‌هێنی له ووته و کرداری خراپ و درۆ ، ئه‌وه خوای گه‌وره هیچ پێویستی به‌و نییه واز له خواردن و خواردنه‌وه‌ی بیئی [رواه البخاری (١٩٠٣/١١٦/٤) وأبو داود (٢٤٥/٤٨٨/٦) مع العون) وغیرهما].

(٤٢٥) له بهر فەرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ رازی بیئت) که‌وا فەرمووی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَجْوَدَ النَّاسِ ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَيْلُ ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَجْوَدُ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له هه‌موو خه‌لکی خیراتر و سه‌خی تر بوو له چاکه‌کردندا ، وه له په‌مه‌زاندنا له هه‌موو کاته‌کانی تر خیراتر ده‌بوو له چاکه‌کردندا ، کاتی که (جَبْرَيْلُ) ی پێ ده‌گه‌یشته ، وه (جَبْرَيْلُ) (عَلَيْهِ السَّلَام) له هه‌موو شه‌ویکی په‌مه‌زاندنا پێی ده‌گه‌یشته ، تا ته‌واو ده‌بوو ، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قورئانی به‌ سه‌ردا ده‌خوینده‌وه ، جا ئه‌گه‌ر (جَبْرَيْلُ) پێی بگه‌یشته‌یه له بای تیژ خیراتر ده‌بوو له چاکه‌کردندا [رواه البخاری (٦/٣٠/١) ومسلم (٢٣٠٨/١٨٠٣/٤)].

(٤٢٦) له بهر فەرمووده‌که‌ی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ)) واته: به‌رده‌وام خه‌لکی له خیردان تا په‌له له پوژوو شکاندن (إِفْطَار) دا بکه‌ن [رواه البخاری (١٩٥٧/١٩٨/٤) ومسلم (١٠٩٨/٧٧١/٢) وغیرهما].

وه سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وا بووه ، ئه‌گه‌ر به‌ پوژوو بوایه فەرمانی به‌ پیاویک ده‌کرد سه‌ر بکه‌وتایه‌ته سه‌ر شتیکی ، جا ئه‌گه‌ر بیوتایه‌ خۆر ئاوا بوو پوژووی ده‌شکاند [رواه ابن خزيمة (٢٠٦١) والحاكم (٤٣٤/١) وصححه على شرط الشيخين بپروانه صفة الصوم النبوي (ﷺ) (٤٠١) ، وه له‌م باره‌یه‌وه فەرمووده و (أثار) ی تر زۆره بپروانه صفة الصوم النبوي (ﷺ) (٦٢٧-٦٤)].

وه سوننه‌ته به‌ خورمای ته‌ر بیه‌شکینیت ئه‌گه‌ر هه‌بوو یان به‌ هه‌ر خورمایه‌کی‌تر یان به‌ چه‌ند قومیکێ ئاوا ئه‌گه‌ر خورما نه‌ما^(٤٢٧) وه له‌ کاتی شکاندنیشی‌دا دوعای خیر بکات^(٤٢٨).

ئه‌وانه‌ی پوژوو وان دروسته

(مَا يُبَاحُ لِلصَّائِمِ)

خَوِّفِيكَ كَرْدَنَه‌وه به ئاو^(٤٢٩) ، وئاو هه‌لدانه ده‌م لووتدا به بی هه‌لمزین^(٤٣٠) ،

(٤٢٧) له بهر فرموده‌که‌ی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فرمووی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُفْطِرُ عَلَي رُطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رُطَبَاتٍ فَعَلَى تَمْرَاتٍ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنَ الْمَاءِ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پۆژوو بی چه‌ند ته‌په خورمایه‌ک ده‌شکاند پیش ئه‌وه‌ی نوێژ بکات ، جا ئه‌گه‌ر ته‌په خورما نه‌بووایه ئه‌وه به چه‌ند خورمایه‌ک - له جووره‌کانی تر- وه ئه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بوایه ئه‌وه چه‌ند قومیک ئاوی ده‌خوارده‌وه [رواه أبو داود(٢/رقم/٢٣٥٦) والترمذی(٢/١٠٢/٦٩٢) وهو حديث حسن صحيح ، بروانه صحیح أبي داود(٢٠٦٥)].

(٤٢٨) له بهر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌گه‌ر پۆژوو بشکاندایه ده‌یفه‌رموو: ((نَهَبَ الظَّمَأُ وَأَبْتَلَتِ الْعُرُوقُ ، وَتَبَتِ الْأَجْرُ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) [رواه أبو داود (٢٣٤٠/٤٨٢/٦) وهو حديث حسن بروانه صحیح أبي داود (٢٠٦٦)].

(٤٢٩) له بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو بَكْرُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ) (په‌حمه‌تی خوای لی بی‌ت) له هه‌ندی‌ک له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فرموویه‌تی: ((لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بِالْعَرَجِ يَصُبُّ عَلَى رَأْسِهِ الْمَاءَ وَهُوَ صَائِمٌ مِنَ الْعَطَشِ أَوْ مِنَ الْحَرِّ)) واته: بینیم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئاوی ده‌کرده سه‌ریا و به‌پۆژوویش بوو ، له تینویتییدا یان له گه‌رمادا [رواه أحمد (٥/٣٧٦) وأبو داود (٢/رقم/٢٣٦٥) وهو حديث صحيح ، بروانه صحیح أبي داود (٢٠٧٢)].

وه له بهر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ وَأُمُّ سَلَمَةَ) (خوایان لی رازی بی‌ت) فرموویان: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُدْرِكُهُ الْفَجْرُ وَهُوَ جُنُبٌ مِنْ أَهْلِهِ ثُمَّ يَغْتَسِلُ وَيَصُومُ)) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ره به‌یانی به سه‌ردا ده‌هات و له‌ش گرانی‌ش بوو له - جیماع کردن له گه‌ل - خیزانه‌کانی ، پاشان خوی ده‌شورد و به پۆژوویش ده‌بوو - واته به‌رده‌وام ده‌بوو له پۆژوو گرتنه‌که‌یدا و نه‌یده‌شکاند - [رواه البخاری (٤/١٤٣/١٩٢٦) ومسلم (٤/٧٧٩/١١٠٩) وغيرهما].

(٤٣٠) له بهر فرموده‌که‌ی (لَقِيطُ بْنُ صَبْرَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: ((.. وَبَالَغْ فِي الْإِسْتِنْشَاقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا)) واته: ... وه له

ئاو ھەلدانە لووتتا زیادە پەوى بکە مەگەر بە پۆژوو بېیت - واتە ئەگەر بە پۆژوو بېیت ئەو (مُبَالَغَةً) مەكە - [رواه أبو داود (۱/۲۳۶/۱۴۴) وهو حديث صحيح ، برواه صحيح أبي داود (۱۳۱)].
 وکەلە شاخ و خوین گرتن^(۴۳۱) ، وماچ کردنی خیزان بۆ کەسیک خوگر بېیت^(۴۳۲) ،
 ومانەو بە لەش گرانى^(۴۳۳) ، و بەردەوام بوون لە سەر پۆژوو ھەكەى تا پارشیوی
 پۆژى داھاتوو نەك زیاتر^(۴۳۴) ، و سیواک کردن و بۆن خو خوش کردن و پۆن لە
 خۆدان^(۴۳۵) .

(۴۳۱) لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بېیت) كەوا فەرمووى: ((
 إِحْتَجَمَ النَّبِيُّ ﷺ وَهُوَ صَائِمٌ)) واتە: پېغەمبەرى خوا (ﷺ) كەلە شاخ (حِجَامَةَ) ی
 کرد لە کاتیکدا كە بە پۆژوویش بوو [رواه البخارى (۴/۱۷۴/۱۹۳۹) وأبو داود (۶/۴۹۸/۲۳۵۵) و الترمذی
 (۲/۷۷۲/۱۳۷/۲) بزیاده ((. . وَهُوَ مُحْرِمٌ)) واتە: وه لە کاتیکدا كە لە ئیحرامیشدا بوو] .

تیبینی:

بەلام ئەگەر ترسا لە خۆی كەوا بەرگەى نەگرتت ، ئەو بە باش نییە (حِجَامَةَ) بکات ،
 (ثَابِتُ الْبَنَانِي) دەفەرمی: پرسیار لە (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) كرا (خوای لى رازى بېیت): ((أَكُنْتُمْ
 تَكَرَّهُونَ الْحِجَامَةَ لِلصَّائِمِ ؟)) واتە: ئایا ئیوه كەلە شاخ کردنتان بە باش نەدەزانى بۆ
 پۆژووان ؟ (أَنَسُ) یش فەرمووى: ((لَا ، إِلَّا مِنْ أَجْلِ الضَّعْفِ)) واتە: نە ، مەگەر لە بەر
 لاوازی [رواه البخارى (۴/۱۷۴/۱۹۴۰)].

وہ بە ھەمان شیوہ بۆ کەسیکیش بېه ویت خوین بېه خشیت ئەگەر لە خۆی ترسا ،
 ئەو بە باش نییە بە پۆژوو بېیت و خوین بدات .

(۴۳۲) لە بەر فەرموودەكەى (عَائِشَةُ) (خوای لى رازى بېیت) كەوا فەرمووى: ((كَانَ
 النَّبِيُّ ﷺ يُقْبَلُ وَيُبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ ، وَكَانَ أَمْلَكُكُمْ لِأَرْبِهِ)) واتە: پېغەمبەرى خوا
 (ﷺ) ماچى - خیزانەکانى - دەکرد و نزیکیانیش دەكەوتەوہ لە کاتیکدا كە بە پۆژوویش
 بوو ، و ئەو لە ھەمووتان خوگر تر بوو [رواه البخارى (۴/۱۴۹/۱۹۲۷) ومسلم (۲/۷۷۷/۱۱۰۶)
 وغیرھا].

(۴۳۳) لە بەر فەرموودەكەى (عَائِشَةُ وَ أُمُّ سَلَمَةَ) (خوایان لى رازى بېیت) بروانە
 (پ ۴۲۹) .

(۴۳۴) لە بەر فەرموودەكەى (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لى رازى بېیت) كەوا بېستى
 پېغەمبەرى خوا (ﷺ) دەیفەرموو: ((لَا تُوَاصِلُوا ، فَأَيْكُمُ أَرَادَ أَنْ يُوَاصِلَ فَلْيُوَاصِلْ

حَتَّى السَّحَرِ)) واتە: بەردەوام مەبن - لە سەر پۆژوو گرتن بە بى شکاندن دوو پۆژ بە سەر یە کدا - جا ئەگەر یەکیکتان ویستی بەردەوام ببیت ، با بەردەوام بیت تا پارشیو- ی پۆژی داھاتوو - ، ووتیان : ئەى پېغەمبەرى خوا خۆت بەردەوام دەبیت - دوو پۆژ بە سەر یە کدا - ، فەرمووی: ((لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ ، إِنِّي أَبَيْتُ لِي مُطْعِمٌ يُطْعِمُنِي وَسَاقٍ يَسْقِينِي)) واتە: من وەکو ئیوہ نىم ، من شەو دەمئىنمەوہ خواردن بەخشىك - خوای گەرە - تىرم دەكات و ئاو بەخشىك تىنویتییم دەشكىنیت [رواه البخارى (٤/٢٠٨/١٩٦٧) وأبو داود (٦/٦٨٧/٢٣٤٤ مع العون)].

(٤٣٥) بنەپەت لە بە کار هینانى ئەم شتانەدا حەلال و سوننەتە .. وە هیچ بەلگە یە کیش نییە لەو بنەپەتە لای بدات .

پۆژوو سوننەت

(صِيَامُ التَّطَوُّعِ)

شەشەلە - شەش پۆژی مانگی (شَوَّال) - (٤٣٦) ، و نۆمىنەى حاجیان - نۆ پۆژی یەكەمى مانگی (دُو الْحِجَّة) - بە گشتى (٥٣٧) ، و پۆژی عەرەفە _ كە نۆیەم پۆژە _ بە تايبەتى (٤٣٨) ، بۆ كەسىك لە حەجج دا نەبیت (٤٣٩) ،

تایبىنى :

هەر وەها كل و قەترە لە چا و كردن و دەرزى لى دانیش دروستە ، بە مەرجىك دەرزىیەكە بۆ خۆراك دان نەبیت ، چونكە ئەگەر بۆ خۆراك دان بىت ئەو وەكو خواردن و خواردنەوہیە و پۆژوو دەشكىنیت ، بپوانە [فقہ الصيام فى الإسلام] لأحمد مصطفى سليمان (ل: ١١٦-١٢١) و(حقیقة الصيام) لشيخ الإسلام ابن تيمية وه (زاد المعاد) لابن القيم الجوزية]. وه ئىمامى (البخارى) فەرموویەتى: وَلَمْ يَرَأْنَسَ وَالْحَسَنَ وَإِبْرَاهِيمَ بِالْكُلِّ لِلصَّائِمِ بَأْسًا [صحيح البخارى (٤/١٥٣) مع الفتح].

(٤٣٦) لە بەر فەرموودەكەى (أبو أيوب الأنصاري) (خوای لى رازى بىت) كەوا پېغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ سَنًا مِنْ شَوَّالٍ ، كَانَ كَصِيَامِ الدَّهْرِ)) واتە: هەر یەكێك رەمەزان بگرت ، پاشان شەش پۆژی شەوال بە دوایدا بگرت ، وەك ئەو وایە هەموو ژيانى بە پۆژوو بوو بىت [رواه مسلم (٢/٨٢٢/١١٦٤) وأبو داود (٧/٨٦/٢٤١٦ مع العون) وغيرهما].

(٤٣٧) له بهر فەرموودە کە ی (هُنَيْدَةُ بْنُ خَالِدٍ) له خێزانه کە یه وه ئه ویش له هەندیک له خێزانه کانی پیغه مبهری خواوه (خوایان لی رازی بیئت) که وا فەرموی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَصُومُ تِسْعَ ذِي الْحِجَّةِ ، وَيَوْمَ عَاشُورَاءَ ، وَثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ أَوَّلَ اثْنَيْنِ مِنَ الشَّهْرِ وَالْخَمِيسِ)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) پوژوو نو پوژی (ذو الحجّة) و پوژوو عاشورا و سێ پوژی له هه مو مانگی کدا - یه که م دووشه ممه ی مانگ و پینج شه ممه ی - ده گرت [رواه أبو داود (٢/٨١٥/٢٤٣٧) وغیره ، وهو حدیث حسن ، حسنه الشیخ عبد القادر الأرناؤوط فی تخریج جامع الأصول (٦/٣٢٠)].

(٤٣٨) له بهر فەرموودە کە ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فەرموی: پرسایریان له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد ده رباره ی پوژوو گرتن له پوژی عه ره فه دا ؟ ئه ویش فەرموی: ((يُكْفَرُ السَّنَةُ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ)) واته: تاوانی سالی پینشو و سالی داهاتوو داده پوشتی . وه پرسایریان لی کرد له باره ی پوژوو گرتن له پوژی (عاشوراء) دا ؟ ئه ویش فەرموی: ((يُكْفَرُ السَّنَةُ الْمَاضِيَةَ)) واته: تاوانی سالیکی پینشو داده پوشتی [رواه مسلم (٢/٨١٨/١١٦٢)].

(٤٣٩) له بهر فەرموودە کە ی (أُمُّ فَضْلٍ بِنْتُ الْحَارِثِ) (خوای لی رازی بیئت) ((أَنْ نَاسًا تَمَارًا عِنْدَهَا يَوْمَ عَرَفَةَ فِي صَوْمِ النَّبِيِّ ﷺ) ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: هُوَ صَائِمٌ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَيْسَ بِصَائِمٍ . فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ بِقَدَحٍ لَبْنٍ وَهُوَ وَقَفَ عَلَيَّ بَعِيرَهُ فَشَرِبَهُ)) واته: خه لکانیک له لایدا دوو بهر کییان ده کرد له پوژی عه ره فه دا له باره ی پوژوو پیغه مبهری خواوه (ﷺ) جا هەندیکیان ووتان: ها به پوژوو ، وه هەندیکی تریشیان ووتیان: به پوژوو نییه ، جا منیش په رداخیکی شیرم بو نارد ، وه ئه و وه ستابوو به سه ر ووشتره کە یه وه له - کیوی - عه ره فه دا ، جا لیکی خوارده وه [رواه البخاری (٤/٢٣٦/١٩٨٨) ومسلم (٢/٧٩١/١١٢٣) وغیرهما].

وه مانگی (مُحَرَّم) به گشتی^(٤٤٠) ، و پوژی نو یه م و ده یه م (عاشوراء) ی به تایبه تی^(٤٤١) ، وه زۆربه ی پوژه کانی مانگی (شعبان)^(٤٤٢) ، و پوژانی دوو شه ممه و پینج شه ممه ی هه مو هه فته یه ک^(٤٤٣) ،

(٤٤٠) له بهر فەرموودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرموی: ((أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ

الفْرِیضَةُ صَلَاةُ اللَّیْلِ)) واتہ: باشتین پوڑو لہ پاش پرمہزان مانگی خوی موخہ پرمہ ، وہ باشتین نویژ پاش فہرزہکان شہ و نوژییہ [رواہ مسلم (۱۱۶۳/۸۲۱/۲) و ابوداؤد (۲۴۱۲/۸۲/۷) مع العون (وغیرہما] .

(شہرُ اللہ): مانگی خوا لہ بہر پیڑوی وای پیّ دہوتریّت ، ہر وہ کو بہ کہعبی پیڑو دہلین (بیتُ اللہ) واتہ: مالی خوا ، وہ بہ ووشترہ موعجزہ کہی پیغہمبہر (صالح) یش (ﷺ) دہوتریّت (ناقۃ اللہ) . . ہتد .

(۴۴۱) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوی لّی رازی بیت) بروانہ (پ۴۳۸) . وہ فہرمودہ کہی (عَطْفَانُ بْنُ طَرِيفِ الْمُرِي) کہوا فہرموی: بیستم (إِبْنُ عَبَّاسِ) (خویان لّی رازی بیت) دہیفہرمو: کاتیک پیغہمبہری خوا (ﷺ) پوڑوی عاشورای گرت و فہرمانی بہ گرتنی کرد - لہ پیشدا پیویست (وَأَجِب) بو ، بہ لام پاش فہرز بوونی پرمہزان بو بہ سوننت - ووتیان : ئەی پیغہمبہری خوا ئەوہ پوڑیکہ جوولہ کہ وگاور بہ گہورہی دہزانن ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: ((فَيَا ذَا كَانَ الْعَامُ الْمُقْبِلِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ رُوِّدِش دہگرین . (إِبْنُ عَبَّاسِ) فہرموی: جا سالی دہاتوو ہاتہوہ (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) نۆیہم پوڑیش دہگرین . (إِبْنُ عَبَّاسِ) فہرموی: جا سالی دہاتوو ہاتہوہ ، تا پیغہمبہری خوا (ﷺ) و ہفاتی کرد [رواہ مسلم (۱۱۳۴/۷۹۷/۲) و ابوداؤد (۲۴۲۸/۱۱۰/۷) مع العون] .

(۴۴۲) لہ بہر فہرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوی لّی رازی بیت) کہوا فہرموی: ((مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) إِسْتَكْمَلَ صِيَامَ شَهْرٍ قَطُّ إِلَّا شَهْرَ رَمَضَانَ ، وَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُ صِيَامًا فِي شَعْبَانَ)) واتہ: نہ شمینیوہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہرگیز پوڑوی ہیچ مانگی تہواو بکات جگہ لہ مانگی پرمہزان ، وہ نہ شمینیوہ لہ ہیچ مانگی کدا زور تر پوڑوی تیدا بگریّت و ہک مانگی شہعبان [رواہ البخاری (۱۹۶۹/۲۱۳/۴) و مسلم (۱۱۰۶/۸۱۰/۲) وغیرہما] .

(۴۴۳) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خویان لّی رازی بیت) کہوا فہرموی: پیغہمبہری خوا (ﷺ) پوڑوی پوڑی دوو شہممہ و پینج شہممہی دہگرت ، وہ پرساری لّی کرا لہ و بارہوہ ، ئەویش فہرموی: ((إِنْ أَعْمَالَ الْعِبَادِ تُعْرَضُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْخَمِيسِ)) واتہ: بہ راستی لہ پوڑی دوو شہممہ و پینج شہممہ دا کردہوہی بہندہکان پیشانی خوی گہورہ دہدریّت [رواہ ابو داؤد (۲۴۳۶/رقم/۲) واللفظ لہ ، والترمذی (۱/رقم/۷۴۵) والنسائی (رقم/۲۳۰۷) و ابن ماجہ (۱/رقم/۱۷۳۹) بألفاظ مختلفة وهو حديث صحيح ، بروانہ صحیح أبی داؤد (۲۱۲۸) والإرواء (۱۰۵/۴_۱۰۶)] .

و پۆژە سپىيەكان - سىيازەدە و چوارەدە و پازدەى ھەموو مانگىك - (٤٤٤)، و پۆژوو گرتنى پۆژ نا پۆژىك (٤٤٥).

ئەو پۆژانەى كە پۆژوو گرتنى تىدا قەدەغە كراو

(الأيام التي نهي الصيام فيها)

رۆژى ھەر دوو جەژنەكە - جەژنى پەمەزان و قوربان - (٤٤٦)، سى پۆژى دواى جەژنى قوربان - پۆژانى (تشرىق) - (٤٤٧)،

(٤٤٤) لە بەر فەرمودەكەى (عبدالله بن عمرو) (خوایان لى رازى بیئت) كەوا فەرمووى: پیغەمبەرى خوا (ﷺ) پى فەرمووم: ((صُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَإِنَّ الْحَسَنَةَ بَعَشْرَ أَمْثَالِهَا ، وَذَلِكَ مِثْلُ صِيَامِ الدَّهْرِ)) واتە: لە ھەموو مانگىكدا سى پۆژ پۆژوو بگرە ، وە بى گومان چاکە بە دە (١٠) ئەوئەندەى خۆیەتى لای خواى گەرە ، جا ئەو وەك ئەوئەى ھەموو ژيان بە پۆژوو بووبیئت [رواه البخارى (١٩٧٦/٢٢٠/٤) ومسلم (١١٥٩/٨١٢/٢) وغيرهما].

و فەرمودەكەى (أبو ذر) (خوای لى رازى بیئت) كەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((يَا أَبَا ذَرٍّ ، إِذَا صُمْتَ مِنَ الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَصُمْ ثَلَاثَ عَشْرَةَ وَأَرْبَعَ عَشْرَةَ وَخَمْسَ عَشْرَةَ)) واتە: ئەى (أبو ذر) ئەگەر لە مانگىكدا سى پۆژ پۆژوووت گرت ، ئەو سىيازەدە و چوارەدە و پازدە بگرە [رواه الترمذى (٧٥٨/١٣٠/٢) والنسائى (٢٢٢/٤) وهو حديث صحيح برواه الإرواء (٩٤٧) وصحيح الجامع (٧٨١٧)].

(٤٤٥) لە بەر فەرمودەكەى (عبدالله بن عمرو) (خوایان لى رازى بیئت) كەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((أَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ ، كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ يَوْمًا)) واتە: خۆشەويستى پۆژوو لای خواى گەرە رۆژووئەكەى - پیغەمبەر - (داوود) (عليه السلام) ، كە پۆژىك پۆژووئەكەى دەگرت و پۆژىك نەیدەگرت [رواه البخارى (١١٣١/١٦/٢) ومسلم (١١٥٩/٨١٦/٢) وغيرهما].

(٤٤٦) لە بەر فەرمودەكەى (أبو عبید مولى ابن أزر) كەوا فەرمووى: لە گەل (عمر بن خطاب) دا (خوای لى رازى بیئت) ئامادەى - نوێزى - جەژن بووم ، جا فەرمووى: ((هَذَانِ يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَنْ صِيَامِهِمَا: يَوْمُ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ ، وَالْيَوْمُ الْآخِرُ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ)) واتە: ئەم دوو پۆژە پیغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى

کردووە پۆژووی تێدا بگيریت ، پۆژی (فَطَار) کردنتانە لە پۆژووھەکانتان ، وە ئەو پۆژەى تر لە قوربانیکانتان دەخۆن [رواه البخارى (١٩٩٠/٢٣٨/٤) ومسلم (١١٣٧/٧٩٩/٢) وغيرهما].

(٤٤٧) لە بەر فەرموودەكەى (أَبُو مُرَّةٍ مَوْلَى أُمِّ هَانِيَةَ) كەوا لە گەل (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) چوونە ژوورەوہ بۆ لای باوكى (عَمْرُو بْنُ عَاصٍ) (خوای لى رازى بیئت) ، جا خواردنى لى نزىك كردنەوہ ، فەرمووى: بخۆ ، ئەویش فەرمووى : من بە پۆژووم . جا (عَمْرُو) فەرمووى : ((كُلْ ، فَهَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا بِإِفْطَارِهَا ، وَيَنْهَانَا عَنْ صِيَامِهَا)) واتە: بخۆ ، ئەم پۆژانە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى پى دەکردىن پۆژووی تێدا نەگرىن و قەدەغەى لى دەکردىن بە پۆژوو بىین تێدا . جا (مَالِك) فەرمووى : ئەو رۆژانە پۆژانى (تَشْرِيق) ه [رواه أبو داود (٢٤١٨/رقم/٢) وهو حديث صحيح ، برواه صحيح أبي داود (٢١١٣)].

وہ لە بەر فەرموودەكەى (عَائِشَةُ وَابْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بیئت) كەوا فەرموویانە: ((لَمْ يُرَخَّصْ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصَمَّنَ إِلَّا لِمَنْ يَجِدِ الْهَدْيَ)) واتە: پوخسەت نەدراوہ لە رۆژانى (تَشْرِيق) دا پۆژوو بگيریت ، مەگەر بۆ كەسێك قوربانى نەبیئت - لە حجج دا - [رواه البخارى (١٩٩٧/٢٤٢/٤)].

و پۆژی (جُمُعَة) بە تەنھا^(٤٤٨) ، و رۆژى شەممە بە تەنھا^(٤٤٩) ، و نیوہى دووہمى مانگى (شَعْبَان) مەگەر كەسێك كە كردييتى باو(عَادَة)^(٤٥٠) ، و پۆژى گومان(يَوْمُ الشُّكِّ)^(٤٥١) ،

(٤٤٨) لە بەر فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بیئت) كەوا فەرمووى: بىستم پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ)) واتە: كەستان پۆژى جومعه پۆژوو مەگرن مەگەر لە گەل پۆژىكى پيشيدا يان پۆژىكى پاشيدا [رواه البخارى (١٩٨٥/٢٣٢/٤) ومسلم (١١٤٤/٨٠١/٢) وغيرهما].

(٤٤٩) لە بەر فەرموودەكەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسَيْرِ السُّلَمِيِّ) لە خوشكەكەيەوہ (خوای لى رازى بیئت) دەيگيرتەوہ كەوا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: ((لَا تَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ إِلَّا فِيمَا افْتَرَضَ عَلَيْكُمْ ، وَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدُكُمْ إِلَّا لِحَاءَ عِنَبَةٍ ، أَوْ عُودَ شَجَرَةٍ فَلْيَمْعُضْهُ)) واتە: پۆژى شەممە پۆژوو مەگرن مەگەر لەوہى فەرز كرا بیئت لە سەرتان ، وە ئەگەر كەسێكتان هيجى دەست نەكەوت تەنھا توكلە تریيەك نەبیئت يان چوكلى دارىك با بيجاويئت [رواه ابو داود (٢٤٢١/رقم/٢) والترمذى (٧٤١/١٢٣/٢) وغيرهما وهو حديث صحيح ، برواه صحيح أبي داود(٢١١٦)].

(٤٥٠) له بهر فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((إِذَا انْتَصَفَ شَعْبَانُ فَلَا تَصُومُوا)) واته: ئەگەر مانگی شه‌عبان نیوه بوو ئەوه پوژوو مه‌گرن [رواه ابو داود (٢/رقم/٢٣٣٧) والترمذی (٢/٧٢٥/١٢١) وابن ماجه (١/٥٢٨/١٦٥١) بألفاظ متقاربة وهو حديث صحيح ، برواه المشكاة(١٩٧٤) وصحيح أبي داود(٢٠٢٥) وصحيح ابن ماجه (١٣٣٩)].

وه فەرمووده‌که‌ی تری (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((لَا يَتَقَدَّمَنَّ أَحَدُكُمْ رَمَضَانَ بِصَوْمٍ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَجُلًا كَانَ يَصُومُ صَوْمَهُ فَلْيَصُمْ ذَلِكَ الْيَوْمَ)) واته: که‌س پوژئیک یان دوو پوژ پیش په‌مه‌زان پوژوو نه‌گرت ، مه‌گەر پیاویک پوژوویه‌کی گرتوه و کردویه‌تی به (عَادَةً) ، ئەوه بو‌ی هه‌یه ئەو پوژوه بگرت [رواه البخاری (٤/١٢٧/١٩١٤) ومسلم (٢/٧٦٦/١٠٨٢) وغيرهما].

(٤٥١) له بهر فەرمووده‌که‌ی (عَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ) (خوایان لى رازی بیئت) که‌وا فەرمووی: ((مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يَشُكُّ فِيهِ فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ (ﷺ))) واته: هەر که‌سیک پوژوو له‌و پوژوه‌دا بگرت که گومانى تیدا هه‌یه - په‌مه‌زانه یان نه‌- ئەوه بئى گوویی (أَبُو الْقَاسِمِ) کردوه (ﷺ) [رواه الترمذی (٢/٦٨١/٩٧) وأبو داود (٢/رقم/٢٣٣٤) وابن ماجه (٢/رقم/١٦٤٥) وغيرهما وهو حديث صحيح ، برواه الإرواء(٩٦١) وصحيح أبي داود(٢٠٢٢) وصحيح ابن ماجه (١٣٢٤) وصحيح الترمذی(٥٥٣)].

و پوژووی که‌سیک هه‌موو پوژوانى سال بگرت^(٤٥٢) ، ئەگەر چى پوژوه قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانیشى نه‌گرت^(٤٥٣) ، و پوژووی - سوننه‌تى - ئافره‌تیکیش که‌ پیاوه‌که‌ی له‌ مالدا بیئت مه‌گەر به‌ پرسى ئەو^(٤٥٤) .

(٤٥٢) له بهر فەرمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لى رازی بیئت) که‌وا فەرمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پى‌ی فەرمووم: ((يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو ! إِنَّكَ لَتَصُومُ الدَّهْرَ وَتَقُومُ الدَّهْرَ وَتَقُومُ اللَّيْلَ ، وَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ هَجَمْتَ لَهُ الْعَيْنُ وَنَهَكَتْ ، لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدِ)) واته: ئەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو)! تۆ هه‌موو ژيانت به‌ پوژوو ده‌بیئت ، وه به‌ شه‌ویش شه‌و نوژی ده‌که‌یت ، وه تۆ ئەگەر ئەوه بکه‌یت ئەوه چاوت لاواز ده‌بیئت وتیا ده‌چیت ، پوژووی که‌سیک دروست نییه هه‌موو ژيانى به‌ پوژوو بووبیئت [رواه البخاری (٤/١٩٧٩/٢٣٤) ومسلم (٢/١١٥/١١٥٩) واللفظ لمسلم].

وه له بهر فەرموده‌که‌ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا فەرمووی: ... (عُمَرُ) فەرمووی: ئه‌ی پیغه‌مبهری خوا ، چۆنه که‌سیک هه‌موو ژیان به پوژوو بیئت ؟ جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((لَا صَامَ وَلَا أَفْطَرَ)) واته: پوژووی نه‌گرتوه و گرتویشی‌تی [رواه مسلم (۱۱۶۲/۸۱۸/۲) و أبو داود (۲/رقم/۲۴۲۵) و غیرهما]. که‌وا بوو نه‌به پوژوو بۆی ده‌ژمێردریت تا پاداشتی بدریته‌وه ، وه نه‌خواردنیشی خواردوه تا وه‌کو بلیی به پوژوو نه‌بوه .

(۴۵۳) چونکه ئه‌گه‌ر دروست بوایه ته‌نها دوو پوژوه‌که‌ی چه‌ژن و پوژوانی ته‌شریق نه‌گیریت ئیتر هه‌موو پوژوانی ژیان بگریت ، ئه‌بوایه ئه‌مه خوشه‌ویست ترین پوژوو بوایه لای خوای گه‌وره نه‌ک پوژوو‌ه‌که‌ی (دَاوُد) (عَلَيْهِ السَّلَام) ، چونکه ئه‌وه کرده‌وه و تیکۆشانی زیاتر ده‌وێت تا وه‌کو پوژوو‌ه‌که‌ی (دَاوُد) ، که‌وا بوو ئه‌و قه‌ده‌غه کردنه‌ی ((لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدَ)) ته‌نها بۆ پوژوه‌ه‌که‌ی کراوه‌کان نییه ، وه‌ک (إِبْنُ الْقَيْمِ) (په‌حمه‌تی خوای لێ بیئت) پوونی ده‌کاته‌وه و ده‌فه‌رمی: وَلَيْسَ مُرَادُهُ بِهَذَا مَنْ صَامَ الْأَيَّامَ الْمُحَرَّمَاتِ... وَحَافِظُ إِبْنِ حَجَرَ يَش (په‌حمه‌تی خوای لێ بیئت) له (فتح الباري ۴/۱۸۰) دا ، هه‌ر به‌م شیوه‌یه باسی ده‌کات. بروانه [تمام المنه في تعليق على فقه السنة للألباني (۴۰۸، ۴۰۹)].

(۴۵۴) له بهر فەرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((لَا تَصُمُ الْمَرْأَةُ وَبَعْلُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ)) واته: ناییت ئافه‌رت پوژوو بگریت و پیاوه‌که‌ی ئاماده - له مالدا - بیئت مه‌گه‌ر به‌پرسی ئه‌و [رواه البخاری (۵۱۹۲/۲۹۳/۹) و مسلم (۱۰۲۶/۷۱۱/۲) و غیرهما].

مانه‌وه له مزگه‌وتدا بۆ خوا په‌رستی

(الإِعْتِكَافُ)

مانه‌وه له مزگه‌وتدا له هه‌موو کاتی‌کدا سوننه‌ته^(۴۵۵) ، به‌لام له په‌مه‌زانداندا زیاتر جه‌خت (تَأْكِيْد) ی له سه‌ر کراوه ، به‌تایبه‌تی له ده‌(۱۰) پوژوی دواییدا^(۴۵۶) ، وه سوننه‌ته له‌و ماوه‌یه‌دا خۆی خه‌ریک بکات به‌خوا په‌رسته‌وه ، له نوێژکردن و قورئان خویندن و زیکر کردن و... هتد^(۴۵۷) ، وه دروسته له

مزگہوت دہر بچیٹ بو بہ جیٰ ہیئانی پیویستیہ کانی وک دست بہ ئاو
گہ یاندن^(۴۵۸)،

(۴۵۵) له بهر ئه وهی ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَعْتَكِفُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ ... ثُمَّ اعْتَكَفَ عَشْرًا مِنْ شَوَّالٍ)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ده (۱۰) پوڑی کوئیایی مانگی په مه زاندا (اعتکاف) ی ده کرد ... پاشان له (شَوَّال) دا ده (۱۰) پوڑ (اعتکاف) ی کرد [رواه البخاری (۲۰۳۲/۴) ومسلم (۱۱۷۳/۸۳۲/۲)].

وه له بهر فه رموده کهی (عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا به پیغه مبهری خوای (ﷺ) ووت: ئه ی پیغه مبهری خوا من له کاتی نه فامیدا نه زرم کردبوو شه ویک له مزگه وتی حه رامدا (اعتکاف) بکه م ؟ ئه ویش فه رموی: ((أَوْفِ بِذِكْرِكَ)) واته: نه زره کهت به جیٰ بیئه [رواه البخاری (۲۰۳۲/۴) ومسلم (۱۶۵۶/۳)].

(۴۵۶) له بهر فه رموده کهی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فه رموی: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَعْتَكِفُ فِي كُلِّ رَمَضَانَ عَشْرَةَ أَيَّامٍ ، فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ إِعْتَكَفَ عَشْرِينَ يَوْمًا)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له هه مو په مه زانیکدا ده (۱۰) پوڑ (اعتکاف) ی ده کرد ، به لام له و ساله یدا که گیانی تیدا کیئشرا ، بیست (۲۰) پوڑ (اعتکاف) ی کرد [رواه البخاری (۲۰۴۴/۴)].

وه فه رموده کهی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فه رموی: ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَرْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ده (۱۰) پوڑی دواپی په مه زاندا (اعتکاف) ی ده کرد تا خوای گه وره گیانی کیئشرا ، پاشان خیزانه کانی پاش خوای (اعتکاف) یان ده کرد [رواه البخاری (۲۰۲۶/۴) ومسلم (۱۱۷۱/۸۳۱/۲)].

(۴۵۷) له بهر فه رموده کهی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فه رموی: ((كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرَ شَدَّ مِئْزَرَهُ ، وَأَحْيَا لَيْلَهُ ، وَأَيَّقَظَ أَهْلَهُ)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ئه گهر بچوایه ته ناو ده (۱۰) - روژی دواپی په مه زان - هه خوای لی توند ده کرد و شه وه کانی زیندو ده کرده وه و که سو کاری هه لده ساندا [رواه البخاری (۲۰۲۴/۲۶۹/۴) ومسلم (۱۱۷۴/۸۳۲/۲)].

(۴۵۸) له بهر فه رموده کهی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فه رموی: ((وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيَدْخُلَ عَلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَرْجُلُهُ ، وَكَانَ لَا يَدْخُلُ

الْبَيْتِ إِلَّا لِحَاجَةٍ إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا)) واته: وه پیغمبهری خوا (ﷺ) سه‌ری ده‌کرده ژوره‌که‌مدا ، وه له مزگه‌وتیشدا (إِعْتِكَاف)ی کردبوو ، جا سه‌ریم بو شانه ده‌کرد - له ریوایه‌تیکی تردا : جا بویم ده‌شورد - وه له نیوان من و ئه‌ودا ته‌نھا ده‌رگای مال بوو ، وه منیش له حه‌یزدا بووم ، وه ئه‌گهر (إِعْتِكَاف)ی بگردایه ، نه‌ده‌هاته ژووری مال‌ه وه ، مه‌گهر بو پیوستیه‌کی مروّف [رواه البخاری (۲۰۲۹/۲۷۲/۴) ومسلم (۲۹۷/۲۴۴/۱) وه بروانه جامع الأصول لأبن أثیر (۳۴۱/۱)].

وه هه‌روه‌ها ده‌توانیّت جیگایه‌ک له مزگه‌وتدا رابخات^(۴۵۹) ، وه خیزانیشی سه‌ردانی بکات^(۴۶۰) ، وه له گه‌لیشیدا (إِعْتِكَاف)بکات له مزگه‌وتدا^(۴۶۱) ، وه ئه‌وه‌یشی (إِعْتِكَاف) به‌تال ده‌کاته‌وه: جووت بوون (جیماع کردن)^(۴۶۲) ، و ده‌رچوون له مزگه‌وت ئه‌گهر پیوست نه‌بوو^(۴۶۳).

(۴۵۹) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیّت) که‌وا فه‌رمووی: ((أَنْ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ إِذَا إِعْتَكَفَ طُرِحَ لَهُ فِرَاشٌ أَوْ يُوَضَعُ لَهُ سَرِيرٌ وَرَاءَ إِسْطُوَانَةِ التَّوْبَةِ)) واته: پیغمبهری خوا (ﷺ) ئه‌گهر (إِعْتِكَاف)ی بگردایه جیگایه‌کیان بو راده‌خست له پشتی دنگه‌ی (التوبه) وه [أخرجه ابن ماجه في الزوائد (۶۴۲) والبيهقي وسنده حسن ، بروانه صفة الصوم النبي (ﷺ) (ل: ۹۴)].

(۴۶۰) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (صَفِيَّة) (خوای لی رازی بیّت) : پیغمبهری خوا (ﷺ) (إِعْتِكَاف)ی کردبوو ، جا منیش هاتم سه‌ردانی بکه‌م به‌شه‌و ، جا ساتیک له گه‌لیدا گفّت و گوّم کرد ، پاشان هه‌لّسام بگه‌ریمه‌وه ، ئه‌ویش له گه‌لمدا هه‌لّسا ره‌وانه‌م بکاته‌وه ، تا ده‌رگای مزگه‌وت ئه‌وده‌رگایه‌یان که‌لای ده‌رگا‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) وه بوو ، جا دوو پیاو له (أَنْصَار) یکان تیپه‌ر بوون ، کاتیک پیغمبهریان (ﷺ) بینی په‌له‌یان کرد ، پیغمبهری‌خوایش (ﷺ) فه‌رمووی: ((عَلَى رَسَلِكُمْ ، إِنَّمَا هِيَ صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيٍّ)) واته: له سه‌ر خووتان ئه‌مه (صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيٍّ) به . ئه‌وانیش ووتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) ، ئه‌ی پیغمبهری خوا ! ئه‌ویش فه‌رمووی: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَبْلُغُ مِنَ الْإِنْسَانِ مَبْلَغَ الدَّمِّ ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا - أَوْ قَالَ: شَرًّا)) واته: به‌راستی شه‌یتان له گه‌ل خوینی ئاده‌میزاد دا دیت وده‌روات ، وه من ترسام شتیک - یان فه‌رمووی: شه‌ریک -

بخاته دلتانه وه [رواه البخاری (٤/رقم/٢٠٣٥) ومسلم رقم (٢/رقم/٢١٥٧) و ابو داود (٢/رقم/٢٤٧٠) والزیادة الأخریة له].

- (٤٦١) له بهر فهرموده که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) ، پروانه (پ ٤٥٦) .
- (٤٦٢) له بهر فهرموده که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (البقره: ١٨٧) دا که ده‌فهرمی: ﴿وَلَا تَبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ﴾ . واته: وه جووت مه‌بن له گه‌لیاندا کاتیک که له (اعتکاف) کردن دان له مزگه‌وته‌کاندا.
- (٤٦٣) له بهر فهرموده که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) ، پروانه (پ ٤٥٨) .
- وه له بهر ئه‌وه‌ی واتای (اعتکاف) مانه‌وه‌یه له مزگه‌وتدا ، جا ئه‌گه‌ر به بی پیویستی و به بی هیچ هویه‌کی شرعی له مزگه‌وت ده‌رچوو ، ئه‌وه (اعتکاف) ه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه .

تیبینی:

له باره‌ی ئه‌و شوینه‌وه که دروسته (اعتکاف) ی تیدا بکریت زانایان جیاوازیان هه‌یه ، زۆر به‌ی زۆریان ده‌فهرموون: ده‌بیئت له مزگه‌وتدا بیئت . به‌لام (أَبُو لِبَابَةَ) ده‌فهرمی: دروسته له شوینی تریشدا بکریت جگه له مزگه‌وت . به‌لام بی گومان ئه‌م بۆچوونه راست نییه ، چونکه هیچ به‌لگه‌یه‌کی شرعی له سه‌ر نییه .

هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی که ده‌فهرمن: ده‌بیئت له مزگه‌وتدا بکریت ، جیاوازیان له‌وه‌دا ئایا له چی مزگه‌وتیکدا بکریت ، (أَبُو حَنِيفَةَ وَ أَحْمَدَ وَ إِسْحَاقَ وَ أَبُو ثَوْرَ) ده‌فهرمن: دروسته له هه‌ر مزگه‌وتیکدا که پینج فه‌رزه‌ی به‌ کۆمه‌ل تیدا بکریت . به‌لام (شَافِعِي وَمَالِكُ وَ دَاوُدُ) ده‌فهرمن: له هه‌موو مزگه‌وتیکدا دروسته ، چونکه بۆ تاییه‌ت کردنی به‌ هه‌ندیك مزگه‌وته‌وه هیچ به‌لگه‌یه‌کی راشکاو (صَرِيح) له‌و باره‌یه‌وه نه‌هاتوه .

وه زانا (شَافِعِي) یکان ده‌لین : باش وایه له مزگه‌وتیکدا بکریت که‌وا نوێژی کۆمه‌ل و جومعه‌یشی تیدا بکریت ، بۆ ئه‌وه‌ی نوێزه‌کانی به‌ کۆمه‌ل بکات و جومعه‌یشی نه‌فه‌وتی ، چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وای کردوه .

وه (حُدَيْفَةَ وَسَعِيدُ بْنُ مُسَيْبٍ) ده‌فهرمن : دروست نییه له هیچ مزگه‌وتیکدا بکریت ته‌نها له سه‌ی مزگه‌وته‌که‌دا نه‌بیئت - مزگه‌وتی حه‌رام و مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و مزگه‌وتی (بَيْتُ الْمَقْدِسِ) - [پروانه فقه السنة (٤٠٢/١) و بدياية المجتهد ونهاية المقتصد (٢٢٨/١)] .

وه به‌لگه‌ی ئه‌م بۆچوونه‌ی دوا‌ییان فه‌رموده‌که‌ی (حُدَيْفَةَ) یه (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: ((لَا إِعْتِكَافَ إِلَّا فِي الْمَسَاجِدِ الثَّلَاثِ))

((واته: (إِعْتِكَافٌ) نییه مه‌گەر له سئ مزگه‌وته‌که‌دا [رواه البیهقی فی سننه (۳۱۶/۴) والطحاوی فی مشکل الآثار (۲۰/۴) والذهبی فی (سیر اعلام النبلاء) (۸۱/۱۵) وهو صحیح برونه (رساله الأنصاف فی أحكام الاعتکاف) لعلی بن حسن که به جوانی باسی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه ده‌کات و (الأدلة الرضیة) (ل: ۱۳۸) حیث قال: ((وهو صحیح غریب عال وإسناده علی شرط البخاری) وه هندیك له پیشینان(السلف) کاریان به‌م فه‌رموده‌یه کردوه .

(عطاء) فه‌رموویه‌تی: ((لَا جَوَازَ إِلَّا فِي مَسْجِدِ مَكَّةَ ، وَمَسْجِدِ الْمَدِينَةِ ...)) واته: (إِعْتِكَافٌ) نییه مه‌گەر له مزگه‌وتی مه‌ککه و مزگه‌وتی مه‌دینه‌و... [أخرجه عبدالرزاق فی المصنف (۸۰۱۹) عن عطاء بسند صحیح].

(إِبْنُ الْمُسَيْبِ) فه‌رموویه‌تی: ((لَا إِعْتِكَافَ إِلَّا فِي مَسْجِدِ نَبِيِّ)) واته: (إِعْتِكَافٌ) نییه مه‌گەر له مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر دا [رواه عنه ابن ابی شیبة فی مصنفه (۹۱/۳) وعبد الرزاق فی المصنف (۸۰۰۸) بسند صحیح].

(مَسْجِدِ نَبِيِّ): مه‌به‌ستی هه‌ر سئ مزگه‌وته‌که‌یه که پیغه‌مبه‌ر (إِبْرَاهِيمَ و مُحَمَّدَ) ﷺ دروستیان کردوه .

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) ئه‌وه به‌شی رۆزوو کۆتایی پی هات به پشٹیوانی خوا

ئیسنا ده‌چینه سه‌ر به‌شی چه‌ج .

